

Små, men ack så stora, glädjeämnen som häktad

När man sitter lär man sig att glädjas åt saker som du när du är fri inte ägnar en tanke åt. Varje liten fördel, som till exempel en frukt vid lunchutdelningen eller några extra mackor vid middagsutdelningen, gör livet lättare och humöret bättre.

När man får brev från nära och kära samt från vänner som befinner sig i samma situation blir man innerligt glad. Inte bara för att de som skickar brev bevisligen bryr sig om dig, utan även för att man då har ett svar att skriva. Att skriva är det bästa tidsfördrivet som finns. Ett brev kan ta flera timmar och tiden bara försvinner iväg. Som tur är har ingen än så länge klagat på mina åtta till tio sidor långa brev.

Har man någon eller några vänner som har ett tomt belastningsregister kan de troligtvis få både besöks- och telefontillstånd. Att få besök är veckans höjdpunkt, men lika viktigt är att få veta när besöket ska ske. Detta ger något kortsiktigt att se fram emot. Telefontillståndet ger möjlighet till en rakare kommunikation och förenklar väldigt mycket, bland annat kan man be någon lämna in en V75:a till lördagens trav. Även det ger något att se fram emot. Oftast brukar dock sändningen av travet relativt fort ge skäl till svordomar och okvädesord gentemot kuskar och usla kuskar som där och då borde omvandlas till hamburgerkött. Då är det tur att cellerna är väldigt väl ljudisolerade.

Är man som jag, skötsam och artig, kan man få den stora ynnesten att få ett förtroendeuppdrag. I mitt fall som städare på avdelningen. Då är lyckan gjord. Istället för häktesbidraget på hundra kronor i veckan, varav inget kan sparas till framtida köp i kiosken, får man då cirka trehundra kronor i veckan. Man kan spara en del av denna ersättning om man vill. Detta är en super-förmån som man absolut inte vill

bli av med och man hamnar då i en beroendeställning. Hur dåligt man än tycker att vissa saker sköts och hur förbannad man än är får man bita ihop och hålla käften. Lika fort som du fått förmånen, lika fort kan du utan någon förklaring bli av med den.

Ve den som hamnar i onåd hos Kriminalvården. Då kan vad som helst hända. Det har jag lärt mig den hårda vägen under årens lopp.

MÖ